

Πριν την απεργία

Την προοπτική της απεργίας ξεκινήσαμε να τη συζητάμε στις συνελεύσεις μας την άνοιξη του 2018. Συζητώντας, διαπιστώσαμε πως προτού ορίσουμε το περιεχόμενο, τις τακτικές και τους στρατηγικούς μας στόχους έμπαινε επιτακτικά η ανάγκη να ολοκληρώσουμε τον απολογισμό της απεργίας της 25^{ης} Μάη του 2017. Συνειδητοποιήσαμε πως έπρεπε πρώτα να εντοπίσουμε τα ελλείματα της προηγούμενης απεργίας και μετά να προκηρύξουμε την επόμενη. Η συγκεκριμένη διαδικασία ολοκληρώθηκε στις αρχές φθινοπώρου του 2018 και στη γενική συνέλευση του Οκτωβρίου πήραμε την απόφαση να προκηρύξουμε απεργία στις 11 Απρίλη του 2019. Καθοριστικό ρόλο στην επιλογή της ημερομηνίας έπαιξε το Πάσχα που γνωρίζαμε πως θα έπεφτε τέλη Απρίλη καθώς και οι δημοτικές, περιφερειακές εκλογές που η κυβέρνηση είχε ήδη ανακοινώσει πως θα διεξάγονταν μαζί με τις ευρωεκλογές στα τέλη Μαΐου. Από τη συζήτηση η 11^η Απρίλη αναδείχθηκε ως η πλέον κατάλληλη ημερομηνία γιατί μετά τις ευρωεκλογές θα πέφταμε στο καλοκαίρι, και μετά το καλοκαίρι πιθανότατα σε εθνικές εκλογές το φθινόπωρο οπότε η απεργία θα έπρεπε να μετατεθεί για την άνοιξη του 2020. Από τις τοποθετήσεις συνεκτιμήθηκε πως στο επάγγελμα το καθεστώς εργασίας όχι μόνο δεν βελτιώνεται αλλά αντιθέτως επιδεινώνεται (αλληπάλληλοι θάνατοι συναδέλφων και τραμπουκισμοί εργοδοτών, διαρκής επέκταση της υποδηλωμένης ή της πλήρως ανασφάλιστης εργασίας) οπότε προκρίναμε πως η απεργία έπρεπε να προκηρυχθεί στα μέσα της άνοιξης του 2019. Για τη συνέλευση έμπαινε επιτακτικά η ανάγκη να ξαναβρούμε δυνατά στις πιάτσες και τους χώρους δουλειάς, να φρεσκάρουμε τα αντανάκλαστικά μας, να αυξήσουμε τη συσπείρωσή μας προκειμένου να βάλουμε ένα φρένο στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και παρανομίες, στην ανασφάλιστη εργασία, τη μη καταβολή δώρων, επιδομάτων και προσαυξήσεων. Να βάλουμε ένα φρένο στην εργοδοτική τρομοκρατία και στο φόρο αίματος που πληρώνουμε κάθε χρόνο στο δρόμο. Για μας όπως και για τον καθένα που συναισθάνεται τι σημαίνει υποτίμηση της εργασίας και της ζωής, οι νεκροί συνάδελφοι είναι η ζοφερή απόδειξη των συνθηκών εργασίας μας και φέρνουν στο προσκήνιο την επιτακτική ανάγκη να οργανωθεί το επάγγελμα και να σταματήσουμε να θεωρούμαστε αναλώσιμοι. Γιατί ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΥΤΕ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ ΟΥΤΕ ΠΕΤΑΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΓΥΡΝΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΟΧΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Όπως όλοι γνωρίζετε για τη Σ.Β.Ε.Ο.Δ μία από τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την προκήρυξη μιας απεργίας είναι να υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος προετοιμασίας. Οπότε τους πέντε μήνες που είχαμε μπροστά μας ξεχυθήκαμε στους δρόμους της πόλης οργανώνοντας και προπαγανδίζοντας την απεργία προκειμένου να ενημερωθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι/ισσες. Στόχος μας ήταν να διασφαλίσουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή στις 11 Απρίλη, να επικοινωνήσουμε το λόγο αλλά και τα κοινά μας προβλήματα με την τάξη και παράλληλα να κοινωνικοποιήσουμε τις θέσεις μας, να γνωστοποιήσουμε για μια ακόμη φορά στην κοινωνία τις συνθήκες εργασίας στον κλάδο.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να σημειώσουμε, αν και οι περισσότεροι το γνωρίζετε, πως η συνέλευση του σωματίου μας είναι διαρκής. Μαζευόμαστε κάθε Σάββατο 18:00 για την εβδομαδιαία συνέλευσή μας και κάθε Τρίτη 17:00-19:00 για άνοιγμα και κουβέντα και προσπαθούμε να δώσουμε απαντήσεις στα προβλήματα της εργασιακής μας καθημερινότητας. Ταυτόχρονα, στις υπόλοιπες μέρες της εβδομάδας, ειδικά σε απεργιακή περίοδο, τα μέλη μας κινητοποιούνται ανάλογα με τις σχεδιασμό και τις διαθέσιμότητες

υλοποιώντας τις δράσεις που κάθε φορά συναποφασίζουμε στη συνέλευση. Κατά την διάρκεια της 5μηνιας προπαγάνδας, στηρίξαμε με την παρουσία και το λόγο μας τις συλλογικές μας διαδικασίες, που σημαίνει πως συμμετείχαμε σε δεκάδες πολύωρες και συχνά εξαντλητικές συνελεύσεις σχεδιάσαμε και τυπώσαμε 2.000 αφίσες, 1.000 καρτολίνες, 12.000 αυτοκόλλητα, 50.000 τρικάκια, δύο απεργιακά φύλλα της εφημερίδας μας «στο ρελαντί» με 2500 και 3500 αντίτυπα, βάψαμε με αναρίθμητα συνθήματα, graffiti και stencil όσο το δυνατόν περισσότερες γειτονιές του λεκανοπεδίου, κρεμάσαμε και κολλήσαμε δεκάδες πανό και χαρτοπανό. Επιπλέον, δημοσιοποιήσαμε την απεργία μέσα από το site του σωματείου (www.sveod.gr), ζωγραφίσαμε το γιγαντοπανό (15 Χ20 μέτρα!) και μεταξύ πολλών παράλληλων δράσεων πραγματοποιήσαμε μοιράσματα σε εταιρείες courier, οργανώσαμε δύο μοτοπορείες και πάνω από 20 εξορμήσεις σε καταστήματα ταχυεστίασης. Όπως καταλαβαίνει ο καθένας, φέραμε σε πέρας το σχεδιασμό μιας τεράστια προπαγάνδας προκειμένου να υλοποιήσουμε στο μέγιστο τους αρχικούς μας στόχους: Να ενημερωθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι/ισσες και ταυτόχρονα ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνίας. Κλείνοντας αυτή την παράγραφο να επισημάνουμε πως, ως συνέλευση, επιλέξαμε συνειδητά, ακολουθώντας μια πάγια γραμμή χρόνων, να συνδέσουμε τον αγώνα μας με τους παράλληλους αγώνες της τάξης μας γράφοντας σε μια από τις αφίσες της απεργίας «

Με αυτή την αφίσα θελήσαμε να ξεκαθαρίσουμε προς κάθε κατεύθυνση πως ναι μεν εστιάζουμε στο επάγγελμά μας αλλά παράλληλα έχουμε απόλυτη συνείδηση της αξίας αλλά και της σημασίας που έχει να κρατάς πάντα κατά νου τη μεγάλη εικόνα της εργατικής τάξης. **Σκέψου λοιπόν συνάδελφε, αν συμμετείχες και εσύ στην κοινωνικοποίηση του λόγου μας, πόσο περισσότερο θα είχε απλωθεί το δίκιο μας.**

Λίγες μέρες πριν την απεργία

Τις τελευταίες μέρες πριν την απεργία τα καλά νέα πολλαπλασιάζονταν: Συνάδελφοι που συναντούσαμε στις απεργιακές εξορμήσεις δήλωναν με περισσότερη θέρμη από κάθε άλλη φορά πως θα απεργήσουν ενώ μια σειρά από αλυσίδες ταχυεστίασης (ανάμεσα τους η e-food-go, η PizzaHut, KFC, Green Μάνη, Goody's, Everest, Forky's) στις 10 Απρίλη ανακοίνωσαν πως δεν θα έχουν διανομή λόγω της απεργίας. Ταυτόχρονα το τηλέφωνο του σωματείου είχε «σπάσει». Δεκάδες συνάδελφοι θέλανε να πληροφορηθούν για την απεργία, άλλοι ζητούσαν βοήθεια από το σωματείο, επειδή για παράδειγμα οι εργοδότες τους φοβέριζαν με απόλυση. Και σε αυτό το σημείο πρέπει να κάνουμε μια μικρή παύση... προκειμένου να βροντοφωνάξουμε πως: **Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΤΟ ΑΦΑΙΡΕΣΕΙ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΜΠΟΔΙΣΕΙ. ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΟΛΥΟΥΝ ΣΕ ΗΜΕΡΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ** και στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, εργαζόμενοι που έχουν απολυθεί επειδή απήργησαν στο τέλος δικαιώθηκαν πανηγυρικά. Στα αφεντικά ΔΕΝ ΑΡΕΣΕΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ κι αυτό είναι σίγουρο. Νιώθουν να χάνουν τον έλεγχο, βλέπουν πως δεν τους φοβόμαστε, πως σηκώνουμε κεφάλι. Και φυσικά δεν περιμένουμε να μας πουν μπράβο ή να μας παροτρύνουν να απεργήσουμε. Πρέπει εμείς οι ίδιοι να αναλάβουμε την ευθύνη των πράξεών μας. Οι εργοδότες ξέρουν καλά μόνο να φοβερίζουν, να απειλούν και να εκβιάζουν. Εμείς όμως ξέρουμε καλύτερα πως δεν είμαστε ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ, πως έχουμε ο ένας τον άλλον, ξέρουμε να αλληλοϋποστηρίζομαστε ενάντια στην αδικία και στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες. Και αν δεν το ξέραμε όλοι, μετά από αυτήν την μεγαλειώδη

απεργία το κατανοήσαμε ΟΛΟΙ, το συνειδητοποιήσαμε ΟΛΟΙ όσοι απήγγησαν, όσοι μας είδαν, όσοι μας άκουσαν, όσοι «έμαθαν»...

Απεργιακή συγκέντρωση

Στις 11 Απρίλη, ο αστάθμητος παράγοντας που ονομάζεται καιρός υπήρξε σύμμαχός μας. Τις προηγούμενες (και τις επόμενες, όπως αποδείχτηκε στη συνέχεια) βροχερές μέρες, τις αντικατέστησε ένας ηλιόλουστος, καταγάλανος ουρανός. Στις 09:30, τα πρώτα μέλη του σωματείου έφθασαν στο Πεδίον του Άρεως. Έως τις 10:30 στήθηκε η μικροφωνική, αναρτήθηκαν τα πανό, ετοιμάστηκε η απεργιακή γραμματεία και άρχισαν να έρχονται οι πρώτοι απεργοί. Η ώρα κυλούσε, από τα ηχεία ακούγονταν τα κείμενα που διαβάζαμε, ενώ δεκάδες συνάδελφοι που κατέφθαναν στην συγκέντρωση, συχνά με μικρές μοτοπορείες ανά περιοχή, ζητούσαν σημαίες του σωματείου, έπαιρναν το μικρόφωνο έλεγαν το όνομά τους και δήλωναν την επιχείρηση και την περιοχή που εργάζονται. Ήταν πολύ σημαντικό για την επιτυχία της απεργίας η συνεννόηση μεταξύ των συναδέλφων ανα περιοχές, και η συλλογική κάθοδος τους στον τόπο της συγκέντρωσης. Αφενός έδιναν τον απεργιακό παλμό στις πιάτσες που εργάζονται, αφετέρου, στο μέτρο των δυνατοτήτων τους, φρόντιζαν στο πέρασμά τους να περιφρουρούν την απεργία. Η συγκέντρωση συνέχιζε να μεγαλώνει ενώ παράλληλα μέλη του σωματείου κατέγραφαν με όσο το δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες την απεργιακή συγκέντρωση προκειμένου να έχουμε την καλύτερη δυνατή εικόνα του απεργιακού χάρτη. Ήταν κάτι το μοναδικό. Ήταν μια απεργιακή γιορτή των εργαζόμενων οδηγών δικύκλου, των κούριερ, διανομέων και υπαλλήλων εξωτερικών εργασιών. Συνάδελφοι διανομείς από Μενίδι, Κόκκινο Μύλο, Φιλαδέλφεια, Άνω και Κάτω Πατήσια, Ν. Ηράκλειο, Μεταμόρφωση, κέντρο της Αθήνας, Εξάρχεια, Νεάπολη, Κυψέλη, Παγκράτι, Πειραιά, Αιγάλεω, Περιστερί, Κηφισιά, Ν. ερυθραία, Χαλάνδρι, Μαρούσι, Αγ. Παρασκευή, Αγ. Δημήτριο... Συνάδελφοι κούριερ από γενική ταχυδρομική (Κηφισιά, Μιχαλακοπούλου, Αγ. Δημήτριο, Γαλάτσι, Ιπποκράτους, Αγ. Παρασκευή) ACS (Μιχαλακοπούλου, Ν. Κόσμο, Πλ. Βάθης), ΕΛΤΑ κούριερ, Sreedex, Easy Mail, χαιρέτιζαν την απεργία, μίλαγαν για τα βιώματά τους σε ένα κλίμα φορτισμένο από τη συγκίνηση, τα αυθόρμητα χειροκροτήματα και το διάχυτο ενθουσιασμό.

Μοτοπορεία

Λίγο μετά τις 13:00 η μοτοπορεία ξεκίνησε αριθμώντας 1.000 και πλέον μηχανάκια. Ένα ορμητικό ποτάμι απεργών και αλληλέγγυων ξεχύθηκε στην Αλεξάνδρας, στην Πατησίων και στη συνέχεια στην Σταδίου, όπου κάναμε την πρώτη μας ολιγόλεπτη στάση στο υπουργείο εργασίας προκειμένου να μας δούν, να μας ακούσουν, να μας σεβαστούν και να μας υπολογίσουν. Προχωρώντας φτάσαμε στο Σύνταγμα, όπου πραγματοποιήσαμε στάση έξω από την βουλή. Εκεί απλώσαμε το γιγαντοπανό μας που έγραφε: ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ – ΣΒΕΟΔ- ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΥΚΛΟ- ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ- ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ- ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ – ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ- ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 2007. Ανάψαμε καπνογόνα, φωνάξαμε συνθήματα και «περπατήσαμε» το γιγαντοπανό μπροστά από το ξενοδοχείο Μεγ. Βρετανία. Μοναδικές στιγμές ταξικής αλληλεγγύης και συναδελφικότητας....

Στη συνέχεια από την Βασ. Σοφίας και μέσω της Μεγ. Αλεξάνδρου «μπήκαμε» στην Υμητού. Στους σχεδιασμούς του σωματείου ήταν να μπλοκάρουμε την εν λόγω «πιάτσα». Όμως δεν χρειάστηκε, γιατί σχεδόν το σύνολο των διανομέων απεργούσε. Όποιος δεν απεργούσε, έβγαζε το κουτί του και έπαιρνε μέρος στην μοτοπορεία. Από Ερατοσθένους, μπήκαμε στην

Μεγ. Κωνσταντίνου, Βασ. Σοφίας, Κηφισίας και κάναμε αναστροφή στην Πανόρμου για να μπλοκάρουμε και αυτή την «πιάτσα». Οι διανομείς που δεν απεργούσαν ήταν ελάχιστοι όμως κι αυτοί σταμάτησαν να εργάζονται και στήριξαν την απεργία. Στην συνέχεια βγήκαμε στην Λ. Αλεξάνδρας, μετά Ιπποκράτους, Σόλωνος, Μπότση και τερματίσαμε στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), όπου είχαμε σχεδιάσει συζήτηση- ενημέρωση.

Ήταν μια μεγαλειώδης μοτοπορεία. Σε κάθε στάση αρκετοί προσπαθούσαν να σκαρφαλώσουν κάπου ψηλά για να δουν το μέγεθός της. Στην μοτοπορεία δείξαμε την συλλογική μας δύναμη, γεμίσαμε περηφάνεια και ταξική αξιοπρέπεια. Καταλάβαμε βαθιά μέσα μας πως έχουμε πολλά να μοιραστούμε, πως η ταξική οργή έχει πολλαπλασιαστεί από τη συσσωρευμένη εκμετάλλευση, καταπίεση και αδικία.

Όμως συνάδελφοι, πρέπει να επισημαίνουμε και τα λάθη μας ώστε να μην επαναληφθούν. Δύο ήταν κυρίως οι ελλείψεις, τα λάθη μας, οι αστοχίες μας και θα μιλήσουμε σταράτα κάνοντας δημόσια την αυτοκριτική μας.

1^ο Συμμετείχαμε σε μια απεργιακή μοτοπορεία που ανάμεσα στα άλλα διεκδικούσε «Μέσα Ατομικής Προστασίας» και πολλοί συνάδελφοι δεν φορούσαμε κράνος, ενώ κάποιои κάναμε σουζες και «παντιλίκια». Συνάδελφοι, με αυτές τις συμπεριφορές χάνουμε τη σοβαρότητά μας, ειδικά όταν βρισκόμαστε σε (απεργιακή) κινητοποίηση. Δεν είμαστε σε βόλτα, (που και σε αυτή την περίπτωση δεν πρέπει ποτέ να παίζουμε με την ασφάλειά μας είτε τη δική μας είτε των άλλων) είμαστε στο δρόμο για να διεκδικήσουμε το δικιο μας και ενώ το «περιεχόμενό» μας (ο λόγος μας, τα αιτήματά μας) είναι άψογα, θολώνουμε χωρίς ουσιαστικό λόγο την «εικόνα» μας.

2^ο Επίσης παρατηρήθηκαν αγελαίες, ευτυχώς μεμονομένες, συμπεριφορές. Συνάδελφοι, δεν είμαστε όχλος. Είμαστε εργαζόμενοι με αξιοπρέπεια και περηφάνεια. Ως σωματείο έχουμε συναντήσει πολλές περιπτώσεις εργαζόμενων που δρουν αντισυναδελφικά (όπως οι απεργοσπάστες) και έχουμε αποκτήσει την εμπειρία προκειμένου να τους διαχειριζόμαστε με λίγες κοφτές και σταράτες κουβέντες. Είναι γνωστό πως η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει. Να μην ξεχνάμε πως πρώτα και κύρια παλεύουμε ενάντια στην μισθωτή σκλαβιά και τους εργοδότες που μας εκμεταλλεύονται στυγνά και καθημερινά. Ο απεργοσπάστης πρέπει να πεισθεί και να νιώσει μέρος του αγώνα μας για να απεργήσει ή να συμμετάσχει στην επόμενη απεργία ή κινητοποίηση του σωματείου, πρέπει να μας στηρίξει με την θέλησή του και όχι από φόβο. Σκεφτείτε πως θα νοιώθαμε αν είχε γίνει κάποια ατύχημα την ώρα της μοτοπορείας. Επίσης καλό είναι να λάβουμε υπόψη πως το σωματείο, λόγω της ανυποχώρητης δράσης του, έχει αρκετούς εχθρούς που караδοκούν στην γωνία για να μας διαβάλλουν, να διασπείρουν ψέμματα και συκοφαντίες. Αυτό δεν σημαίνει πως θα πρέπει να κάνουμε τις πάπιες. Αντιθέτως, είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε ακόμη πιο ακριβείς στις κινήσεις μας και να εξελίσσουμε το σχεδιασμό μας χωρίς να αφήνουμε περιθώρια (στο μέτρο πάντα του δυνατού) που θα μας οδηγήσουν σε αστοχίες και λάθη. Συνάδελφοι, είναι σωστό να υπερασπιζόμαστε το δικιο μας, να συννενοούμαστε για να μένουν οι πιάστες κλειστές, αλλά λυντσαρίσμα και συμπεριφορές όχλου, όχι μόνο τις καταδικάζουμε, αλλά μας είναι και εχθρικές.

Εκδήλωση στο ΕΜΠ

Μετά το τέλος της μοτοπορείας που διήρκησε πάνω από 2μιση ώρες, καταλήξαμε στο Ε.Μ.Π για να μιλήσουμε βιωματικά για την απεργία και την συνέχιση του αγώνα. Οι οργανωτικές ελλείψεις και η κούραση, ήταν οι παράγοντες που έπαιξαν ρόλο ώστε να μην

προλάβουμε να στήσουμε εγκαίρως την μικροφωνική, το «κυλικείο» και την έκθεση φωτογραφίας και αφίσας που είχαμε προετοιμάσει. Μετά από 30 λεπτά ήταν όλα έτοιμα όμως ο χρόνος που μεσολάβησε αποσυσπείρωσε τη συγκέντρωση. Είναι μια ακόμη αστοχία που την έχουμε απολογίσει ήδη εσωτερικά αλλά την απολογίζουμε και δημόσια προκειμένου να μην επαναληφθεί. Κλείνοντας τη συγκεκριμένη παράγραφο και μετά από τόσο αυτομαστίγωμα θα διηγηθούμε και κάτι πιο ελαφρύ. Η πιο αστεία στιγμή κατά τη διάρκεια της συζήτησης ήταν όταν συνομιλήσαμε live με έναν εργοδότη που απείλησε συνάδελφο με απόλυση επειδή απήργησε. Φυσικά η συζήτηση ακουγόταν μέσω της μικροφωνικής προκαλώντας άφθονο γέλιο και όρεξη για πλάκα. Για την ιστορία, ο εργοδότης τα «μάζεψε» και ο συνάδελφος συνεχίζει να εργάζεται.

Σχετικά με τα αιτήματα

Ο αγώνας του σωματείου αλλά και κάθε συνάδελφου/ισσας που διεκδικεί και αγωνίζεται, το μέγεθος του επαγγέλματος, τα σοβαρά προβλήματα, ο παραλογισμός να βάζουμε στη δουλειά το ιδιόκτητο μηχανάκι μας αλλά και η κοινωνική διάσταση που παίρνουν οι απεργιακές μας καμπάνιες, έχουν φέρει το καθεστώς εργασίας του οδηγού δικύκλου ταχυμεταφορέα / ταχυδιανομέα / υπαλλήλου εξωτερικών εργασιών στο προσκήνιο, από την αφάνεια που βρισκόταν όλα τα προηγούμενα χρόνια. Η προηγούμενη απεργία μας, στις 25 Μάη 2017, το είχε αναδείξει επαρκώς. Έκτοτε, οι συνθήκες εργασίας, κυρίως των διανομέων, αγγίζουν τις «ευαίσθητες χορδές» πολιτικών, όλων των αποχρώσεων, για ευνόητους λόγους, ένας από αυτούς η ψηφοθηρία. Το καθεστώς εργασίας των υποδηλωμένων, των αδήλων, του εργατικού δυναμικού που συνιστά τον τελευταίο τροχό της άμαξας εισήλθε στην αρένα του δημόσιου χώρου και λόγου. Οι πολιτικοί αρχηγοί συνομήλησαν ή πραγματοποίησαν συναντήσεις με «εκπροσώπους» εργαζομένων, οι βουλευτάδες έκαναν επερωτήσεις στη βουλή και οι δημοσιογράφοι μας θυμήθηκαν. Το τοπίο μετά από την απεργία της 25^{ης} Μάη του 2017 άλλαξε.

Παράλληλα το σωματείο συνέχισε τον αγώνα του. Από την απεργία της 25^{ης} Μάη του 2017 μέχρι τις 11 Απρίλη του 2019 έχουν περάσει δύο χρόνια. Σε αυτό το διάστημα εκδόσαμε άλλα 5 φύλλα εφημερίδας, διοργανώσαμε δύο πορείες (Ν. Φιλαδέλφεια & Περιστερί) πραγματοποιήσαμε δεκάδες εξορμήσεις στους χώρους εργασίας, μία Πρωτομαγιάτικη και άλλες έξι μοτοπορείες, μια σειρά από συζητήσεις αλλά και παρεμβάσεις σε χώρους εργασίας με αφορμή εργοδοτικούς τραμπουκισμούς και αυθαιρεσίες. Με λίγα λόγια δεν καθήσαμε στ' αυγά μας.

Σχετικά με μίντια και τηλεμαϊντανούς

Πολλοί από εσάς ίσως να παραξενεύεστε που δεν μας βλέπετε σε αφιερώματα, οθόνες και τηλεοπτικά παράθυρα. Δεν μας ακούτε στο ράδιο, δεν μας διαβάζετε στις εφημερίδες. Πολλοί ίσως να το θεωρείτε αναγκαίο άλλοι ίσως να αναρωτιέστε γιατί δεν το κάνουμε και κάποιοι λίγοι ίσως να νομίζετε πως το κάνουμε κιόλας. Η αλήθεια είναι πως έχουμε αμέτρητες προτάσεις από το σύνολο των κυρίαρχων και μη μίντια για μερικά λεπτά δημοσιότητας. Εμείς πεισματικά αρνούμαστε και εξηγούμε:

Συνάδελφοι, το σωματείο δεν δίνει συνεντεύξεις στα μίντια. Στον διαδικτυακό μας τόπο μπορεί ο καθένας να διαβάσει ένα από τα ιδρυτικά κείμενά μας που αναφέρεται στις θέσεις μας για τα Μ.Μ.Ε. Συνοπτικά έχουμε να αναφέρουμε τα εξής: Δεν θέλουμε ο λόγος μας να μεσολαβείται από την 4η εξουσία (Μ.Μ.Ε και δημοσιογράφους). Έχουμε επιλέξει μια

σίγουρη και δοκιμασμένη κινηματική διαδρομή. Μιλάμε εμείς για εμάς χωρίς διαμεσολαβητές που αργά ή γρήγορα είτε κάποιος το θέλει είτε όχι θα καταφέρουν να τον αποδομήσουν ή να τον ενσωματώσουν. Θέλουμε να μιλάμε χωρίς να μας κόβουν οι διαφημίσεις. Θέλουμε να μιλάμε χωρίς χρονόμετρο. Θέλουμε να μιλάμε χωρίς λογοκρισία και δεν θέλουμε να εξαρτιώμαστε από κανέναν καναλάρχη για το τι, πότε, πόσο και πως θα το πούμε. Επιπλέον, δεν πιστεύουμε πως κάποιος μπορεί να βγαίνει στα κανάλια και να μιλάει ως «εκπρόσωπος των εργαζομένων». Δεν μας εκπροσωπεί κανείς ως πρόσωπο, παρά μόνο οι συλλογικές μας διαδικασίες, η συνέλευσή μας όπου με την σύνθεση – συνδιαμόρφωση βρίσκουμε συμφωνίες, ελέγχουμε τις αδυναμίες μας και προχωράμε χαράζοντας κοινές συνισταμένες. Εχθρευόμαστε τις «τηλεπερσόνες» και απεχθανόμαστε την προοπτική να γίνουμε «συνδικαλιστές/γλάστρες» που πιάνουν στασίδι μπροστά από τα μικρόφωνα και τις κάμερες με τις ώρες. Οι τηλεπερσόνες πέρα από ματαιότητα και βλακεία συσσωρεύουν συγκεντρωτικά χαρακτηριστικά και ο συγκεντρωτισμός παράγει εξουσία. Εξουσία σαν αυτή που μετέτρεψε τα εργατικά κέντρα και τη γσσε από δομές της εργατικής τάξης σε ζόμπι. Και η ιστορία μας έχει διδάξει πως οι πρόθυμοι της αυτοπροβολής, αυτόκλητοι εκπρόσωποι των πάσης φύσεως παρατάξεων, στο τέλος μετατρέπονται σε ψηφοβοσκοί. Πολλοί «γραφικοποιούνται» και κατανοούν, μαραμένοι από την επανάληψη, τηλεμαϊντοί που γεμίζουν νεκρό χρόνο στα πρωινάδικα και τα τηλεπαράθυρα του παραλογισμού. Τα ζητήματα του επαγγέλματος και του κλάδου παρ' είναι σοβαρά για να μας ενδιαφέρουν «μερικά λεπτά δημοσιότητας». Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να δυναμώσει ο κλάδος και η τάξη να σηκώσει κεφάλι, να τερματίσει το καθεστώς της συγνής εκμετάλλευσης, οι θάνατοι και οι εργοδοτικοί τραμπουκισμοί και αυτό δεν γίνεται με κάποιο μαγικό τηλεκοντρόλ μέσα από τα χαζοκούτια, αλλά στον δρόμο. Οπότε, μπορεί να μην μας «βλέπετε στα κανάλια» αλλά θα συνεχίσετε να μας βλέπετε στον δρόμο, στις πιάτσες, στις κολώνες, στις γέφυρες και στους τοίχους, στις εξορμήσεις, όπου πάντα μιλάμε σε πρώτο πρόσωπο καβάλα στα μηχανάκια μας κι όχι σε καλάμι.

Σχετικά με τους απεργούς & τους απεργοσπάστες

Ένα μεγάλο μπράβο σε όσους και όσες απέργησαν. Δικαιώθηκαν και εμείς και αυτοί. Συνάδελφοι η απεργία της 11 Απρίλη έβαλε τα γυαλιά σε όσους πιστεύουν πως τίποτα δεν αλλάζει, η 11 Απρίλη ήταν απεργία, που κλώνισε εργοδότες και τους κρατικούς αξιωματούχους. Πέρα από όσους κατέβηκαν και συμμετείχαν στην μοτοπορεία υπήρχε και ένα σημαντικό κομμάτι απεργών που για διάφορους λόγους, χωρίς να μπορούμε να τους κρίνουμε, δεν συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση και μοτοπορεία. Κρίμα γιατί έχασαν ένα μοναδικό συναίσθημα και θα είμαστε πολύ περισσότεροι. Ήδη απο το πρωί, οι απεργοί ερχόντουσαν τόσο μεμονωμένα όσο και από περιοχές. Το γεγονός αυτό μεταφράζεται πως οι αντίστοιχες «πιάτσες» δεν θα δούλευαν ή θα υπολειμματούσαν. Το ίδιο και το βράδι της απεργίας, σε αρκετές «πιάτσες» (για παράδειγμα Νέα φιλαδέλφεια, Παγκράτι, Εξάρχεια, Πανόρμου) πολλά καταστήματα δεν έκαναν διανομή. Είμαστε πολλοί αυτοί που περιφρουρήσαμε την απεργία. Η έγκαιρη εξαγγελία της, έδωσε τον χρόνο να ζυμωθεί στις «πιάτσες» το δίκιο μας. Κουβεντιάζοντας οι εργαζόμενοι τι θα γίνει στην απεργία ήταν κοινή συνισταμένη των περισσότερων πως είναι ξεφτίλα και ντροπή να δουλεύουμε εκείνη την μέρα. Είναι ξεφτίλα και ντροπή όταν έχουμε 15 νεκρούς κάποιος να κοιτάει την τσέπη του.

Υπήρχε ένα υπολογίσιμο κομμάτι απεργιών που δεν κατέβηκαν στην απεργιακή μοτοπορεία. Συνάδελφοι, το δίκιο μας δεν θα το κερδίσουμε με προσευχές, σηκωμένους ώμους και σταυρωμένα χέρια. Είναι σημαντικό να συμμετέχουμε στις δράσεις του σωματείου γιατί η συμμετοχή μας στον δρόμο είναι μήνυμα με πολλούς αποδέκτες. Οι εργοδότες μας βλέπουν και μας σέβονται. Το κράτος καταλαβαίνει πως έχουμε πάρει σοβαρά την υπόθεσή μας αλλάζουμε το επάγγελμα. Η εργαζόμενη κοινωνία βλέπει ένα αγωνιζόμενο κομμάτι εργατών να παλεύει, αναπτερώνεται το αγωνιστικό της ηθικό και ταυτίζεται μαζί μας. Το σωματείο δυναμώνει και ισχυροποιεί την διαπραγματευτική του θέση. Αν καθόμαστε σπίτι μας δεν λύνουμε τα προβλήματά μας, αφαιρούμε την δυνατότητα να συναντηθούμε, να μιλήσουμε, να γνωριστούμε, να σχεδιάσουμε καλύτερα τους μελλοντικούς μας αγώνες. Στην επόμενη απεργία σας περιμένουμε δίπλα μας.

Συνάδελφοι, γνωρίζουμε καλά πως δεν σκεφτόμαστε όλοι οι εργαζόμενοι το ίδιο. Γνωρίζουμε πολύ καλά πως υπάρχουν αρκετοί που δεν απέργησαν από τον φόβο μην χάσουν την δουλειά τους και πως μετά θα φέρουν εις πέρας τις υποχρεώσεις τους. Όμως, αν κάποιος νοιάζεται για το παιδί του τότε και κυρίως τότε οφείλει να αγωνιστεί για να βρει το παιδί του έναν καλύτερο κόσμο. Αυτοί οι συνάδελφοι πρέπει να πολεμήσουν τους φόβους τους, το σωματείο βρίσκεται πάντα στο πλάι όσων σηκώνουν το ανάστημά τους και είναι ζητούμενο να τους πείσουμε να σταθούμε, την επόμενη φορά, όλοι μαζί στον δρόμο. Υπάρχουν και αυτοί που δεν το έμαθαν! Αυτοί μάλλον είναι τόσο αδιάφοροι που μπορεί να ξέρουν κάθε μάρκα αυτοκινήτου, κάθε ποδοσφαιρική ομάδα στο στοίχημα, το βιογραφικό κάθε ποδοσφαιριστή, όμως αδιαφορούν ν' ανοίξουν τα μάτια τους να ψαχτούν για την απεργία, να κοιτάξουν τι γράφει ένα τοίχος, μια αφίσα, ένα αυτοκόλλητο, το σάιτ μας κλπ. Υπάρχουν αυτοί που είναι μοιρολάτρες και μουρμουρούν συνεχώς πως «τίποτα δεν αλλάζει», αυτοί που έχουν παραιτηθεί και κάνουν υπομονή μας και τους δώσει κάνα ξεροκόκκακλο το αφεντικό, αυτοί που γλύφουν και είναι τσιράκια, αυτοί που συκοφαντούν τον αγώνα μας και αυτοί που σκέφτονται ως εργοδότες. Όλοι αυτοί είναι λίγοι και δεν μπορούν να σταθούν εμπόδιο στον αγώνα για την ίδια μας την ζωή. Οφείλουμε να τους απομονώνουμε- ούτως ή άλλως το κάνουν οι ίδιοι με την συμπεριφορά τους- και να μην σπάνε την απεργία. Ήταν ντροπή και ξεφτίλα να εργάζονται την μέρα της απεργίας, με την εντολή από τους «εξυπνάκηδες» εργοδότες να μην βάλουν κουτιά για να μην δίνουν στόχο ως απεργοσπάστες. Χαζοί δεν είμαστε, σύντομα μαθαίνουμε το τι συμβαίνει στις «πιάτσες». Αναρωτιόμαστε τι ηθικό παράστημα έχουν αυτοί οι εργαζόμενοι, που εκτελούν τις διαταγές του εργοδοτή ως άβουλα όντα; Η «πιάτσα» βράζει από την αδικία, τους θανάτους και την στυγνή εκμετάλλευση και αυτοί κάνουν πως δεν βλέπουν; Την ίδια στιγμή ήταν χαρά και καμάρι μας να μαθαίνουμε πως δύο συνάδελφοι από το Πακιστάν, αρνήθηκαν το διπλό μεροκάματο που τους έταξε ο εργοδότης αν γινοντουσαν απεργοσπάστες... Αυτοί είναι παράδειγμα ηθικού παραστήματος.

Σχετικά με τους συνάδελφους μετανάστες

Χαρήκαμε πολύ που στην απεργία είδαμε συναδέλφους μετανάστες. Τη συμμετοχή τους στην απεργία την απολογίζουμε, ως μια χειρονομία να σπάσουν στην πράξη οι διαχωρισμοί (έλληνες – «ξένοι») και ως μια γενναία πράξη αντίστασης, μιας και ομολογουμένως βρίσκονται αντιμέτωποι με επιπλέον δυσκολίες λόγω γλώσσας, χρώματος, θρησκείας ή καταγωγής. Αυτοί οι συνάδελφοι βρίσκουν πιο δύσκολα εργασία και συνήθως εργάζονται υπό τις χειρότερες συνθήκες. Σίγουρα όχι επειδή το επιλέγουν. Ο θεσμικός (αστυνομία,

κρατικές υπηρεσίες) και ο διαχυτός κοινωνικός ρατσισμός, χτίζουν και συντηρούν επίμονα ένα ιδιότυπο καθεστώς ζωής και εργασίας. Η στυγνή εκμετάλλευση και υποτίμησή τους στηρίζεται στο ρατσισμό και την ξενοφοβία. Για παράδειγμα, οι συνάδελφοι χρειάζονται έναν συγκεκριμένο αριθμό ενσήμων για να πάρουν άδεια εργασίας. Οι εργοδότες το γνωρίζουν καλά και «αποκτούν στα χέρια τους επιπλέον εκβιασμούς». Κάποιες φορές στη δουλειά, οι μετανάστες συνάδελφοι απομονώνονται από τους υπόλοιπους εργαζόμενους, με συνέπεια να ορθώνονται τείχη και ανταγωνισμοί, μεταξύ των εργαζομένων και τ' αφεντικά να τρίβουν τα χέρια τους. Διαίρε και βασίλευε, τόσο παλιά τακτική, όσο η ιστορία της εκμετάλλευσης.

Παραπέρα, η απομόνωση σε συνδυασμό με την μη γνώση της γλώσσας δυσχαιρένει την επικοινωνία. Όμως στα 12 χρόνια λειτουργίας του σωματείου, έχουμε συναντηθεί με αρκετούς μετανάστες συναδέλφους και πορευτήκαμε μαζί σε αγωνιστικές περιπέτειες, κάποιες φορές επιτυχώς, κάποιες, λιγότερες, όχι. Μέσα λοιπόν από τον δρόμο του αγώνα, αυτά που έχουμε να δηλώσουμε ως σωματείο για τους μετανάστες συναδέλφους, είναι τα εξής: α) Συνάδελφοι, η ρουφιανιά, το γλύψιμο, η αδιαφορία, και η υποταγή δεν έχουν πατρίδα, συγκεκριμένο χρώμα, γλώσσα ή θρησκεία β) Τα μεροκάματα τα σπάνε οι εργοδότες. Αυτοί επέβαλλαν το καθεστώς εργασίας που «απολαμβάνουμε σήμερα» από τις αρχές της δεκαετίας του '90 που συνέβη η πρώτη «έκρηξη των υπηρεσιών». Για όποιον δεν θυμάται ή/και όποιον δεν γνωρίζει, εκείνη την εποχή, το σύνολο των εργαζομένων οδηγών δικύκλου ήταν από την Ελλάδα. Σε αυτούς τους εργαζόμενους οι εργοδότες επέβαλλαν την χρήση του ιδιόκτητου δικύκλου, την μη καταβολή επιδομάτων, δώρων, νυχτερινών προσαυξήσεων. Όποιοι κατηγορούν τους μετανάστες πως ρίχνουν τα μεροκάματα, απλά παπαγαλίζουν αυτά που λένε τ' αφεντικά τους γ) Τα μεροκάματα τα ρίχνει ο ρατσισμός, οι κάθε είδους πλαστοί διαχωρισμοί ή μη ενότητα της τάξης, η έλλειψη αλληλεγγύης και συναδελφικότητας, η καχυποψία δ) Συνάδελφοι, οι φυσικοί μας σύμμαχοι είναι οι άλλοι εργαζόμενοι, όχι ο ρατσισμός και η ξενοφοβία. Στο ίδιο καζάνι βράζουμε όλοι. Αν πατάμε ο ένας τον άλλο, δεν θα βγει κανείς από το καζάνι. Αντιθέτως με συνεργασία και αλληλοβοήθεια, φτιάχνουμε την βάση για να το αναποδογυρίσουμε και να βγούμε όλοι έξω...

Σχετικά με την αλληλεγγύη

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους αμέτρητους φίλους και συντρόφους, αλληλέγγυους και αλληλέγγυες, που για μια ακόμη φορά αγκάλισαν και στήριξαν τον αγώνα μας όχι μόνο την ημέρα της απεργίας αλλά αμέτρητες μέχρι σήμερα φορές σε δράσεις, σε εξορμήσεις, πορείες, συγκεντρώσεις, μοτοπορείες και καλέσματα του σωματείου. Για μας η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα που εισπράτουμε δεν είναι απλά σημαντική. Είναι μια κορυφαία εκδήλωση κινηματικής συνεύρεσης και σύνδεσης που αναδεικνύει πόσο απαραίτητο, πόσο καθοριστικό, πόσο θεμελιώδες είναι να δίνεις το χέρι στα αδέρφια σου όταν προσπαθούν να πατήσουν γερά στα πόδια τους χωρίς να αποσκοπείς με ιδιοτέλεια σε ψήφους ή/και ανταλλάγματα. Όταν νοιώθεις πως ο αγώνας ενός σωματείου βάσης, μιας συνέλευσης εργαζομένων είναι παράλληλα και δικός σου αγώνας γιατί μιλά τη γλώσσα σου, γιατί πάλλεται στο ρυθμό της καρδιάς σου, γιατί μιλά και για τη δική σου καθημερινότητα, τη δική σου υποτίμηση στους χώρους δουλειάς και ταυτόχρονα συναντά τη διάθεσή σου για συσπείρωση, οργάνωση, συμμετοχή, δράση και αγώνα. Συνθήματα, κείμενα, πανό,

εκδηλώσεις, δημόσια μοιράσματα, τρικάκια, συμμετοχή στις εξορμήσεις, ψηφίσματα από σωματεία είναι κάποιες από τις μορφές που πήρε η συμπαράσταση και η αλληλεγγύη που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην καλύτερη δημοσιοποίηση, κοινωνικοποίηση, προπαγάνδισή και οργάνωση της απεργίας.

Ταυτόχρονα, δεν ήταν λίγοι και οι αμέτρητοι «ανώνυμοι» εργαζόμενοι που στάθηκαν, στο πλάι μας δείχνοντας και αυτοί την αλληλεγγύη τους με τον πιο απλό τρόπο: ΔΕΝ ΠΑΡΕΙΓΓΕΙΛΑΝ την μέρα της απεργίας... αλλά έφτιαξαν μια σπέσιαλ μακαρονάδα, όπως προέτρεπε μια αφίσα στήριξης της απεργίας, που κυκλοφόρησε στο διαδύκτιο, μέρες πριν την απεργία. Οι δύσκολες συνθήκες εργασίας, οι νεκροί συνάδελφοι, το αγκάλιασμα του αγώνα μας και από άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας και η μεγαλειώδης απεργιακή καμπάνια μας συγκαταλέγονται ανάμεσα στους λόγους, που αρκετοί «πελάτες» στις 11 Απρίλη δεν σκέφτηκαν ως πελάτες αλλά ως εργαζόμενοι. Με αυτό τον τρόπο προστέθηκε ακόμα ένα λιθαράκι όχι μόνο στην προσπάθεια μας για τον εξορθολογισμό του επαγγέλματος, αλλά και για όλη την τάξη. Κόντρα στην φλυαρία των νεοφιλελέδων, ενάντια στους διαχωρισμούς και στην λογική «ο καθένας κοιτάει την πάρτη του», η (ταξική) αλληλεγγύη είναι εδώ, αναπνέει, ανοίγει περάσματα και θεμελιώνει στο σήμερα τους αγώνες του αύριο.

Δεν απεργούσαμε μόνο στην Αθήνα- ΣΒΕΔΙ Ιωάννινα

Να πούμε (όχι μόνο) ένα μεγάλο μπράβο στο αδελφό σωματείο βάσης Σ.Β.Ε.Δ.Ι (Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομένων Ιωαννίνων). Το Σ.Β.Ε.Δ.Ι είχε προκυρήξει απεργία την ίδια μέρα (11 Απρίλη 2019) με τα ίδια αιτήματα (εταιρικό δίκυκλο, μέσα ατομικής προστασίας, ενιαία ειδικότητα και ένσημα βαρέα ανθυγιεινά). Η απεργία στα Ιωάννινα ξεπέρασε κάθε προσδοκία με 205 διανομείς και κούριερ απεργούς σε σύνολο 250 εργαζομένων. Στην απεργιακή μοτοπορεία συμμετείχαν πάνω από 100 δίκυκλα και σχεδόν στο σύνολο των καταστημάτων της εστίασης η διανομή παρέλυσε! ΠΑΝΤΑ ΤΕΤΟΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ. Όπως και για εμάς, ήταν και για τα αδέρφια μας στα Γιάννενα μια μεγαλειώδης και ξεχωριστή μέρα. Οι συνάδελφοι αποφάσισαν να απεργήσουν και με τη συμμετοχή τους ενίσχυσαν το κοινό μέτωπο του αγώνα. Γνωρίζουν και αυτοί καλά, πως όταν στηρίζουμε ο ένας τον άλλο αναδεικνύουμε ακόμη πιο έντονα τον ανορθολογισμό που επικρατεί στο επάγγελμα, πως το προβληματικό καθεστώς εργασίας είναι κοινό σε όλη την ελληνική επικράτεια, πως δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Τύπωσαν αφίσες και αυτοκόλλητα, μοίρασαν την εφημερίδα τους στις πιάτσες και τους χώρους δουλειάς και παράλληλα διοργάνωσαν εκδήλωση για την απεργία στο εργατικό κέντρο της πόλης. Μέλη του σωματείου μας βρέθηκαν στο Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων το Σάββατο 23 Μάρτη καλεσμένοι από το Σ.Β.Ε.Δ.Ι σε ανοιχτή εκδήλωση/συζήτηση για τα αιτήματα της απεργίας και το περιεχόμενο του συνδικαλισμού βάσης. Οι συμμετέχοντες στην εκδήλωση τοποθετηθήκαμε, ακούσαμε ο ένας τον άλλο, συζητήσαμε και βάλαμε ένα ακόμα λιθαράκι στην μεταξύ μας συνεργασία σφυρηλατώντας τις σχέσεις ενότητας και αλληλεγγύης. Με την σειρά μας, σήμερα έχουμε καλέσει κοντά μας τα αδέρφια μας συνδικαλιστές βάσης από τα Γιάννενα, να ανταλλάξουμε εμπειρίες, προβληματισμούς, σκέψεις και γιατί όχι να σχεδιάσουμε όλοι μαζί τις επόμενες κινήσεις μας. Ένα είναι το βέβαιο πως ο συνδικαλισμός βάσης λειτουργεί το ίδιο καλά και στην «μητρόπολη» και στην «περιφέρεια».

Συναντήσεις με το υπουργείο εργασίας – Περιεχόμενο - Δηλώσεις - Εξαγγελίες

1^η συνάντηση με το υπουργείο

Ως συνέλευση, σε αυτή την απεργία επιλέξαμε ο διάλογος με το υπουργείο να ξεκινήσει νωρίς. Το Δεκέμβρη του 2018 κι ενώ προετοιμαζόμασταν για την πρώτη συνάντηση το υπουργείο δημοσιοποίησε εγκύκλιο με θέμα: *Δράσεις για την προστασία των εργαζομένων σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο*. Χωρίς να χάσουμε καθόλου χρόνο συμπεριλάβαμε την εγκύκλιο στην ατζέντα της συνέλευσης και στην πρώτη μας συνάντησή μας στις 16 Ιανουαρίου 2019 καταθέσαμε ένα υπόμνημα, που υπάρχει στο παράρτημα.

2η συνάντηση με το υπουργείο

Η δεύτερη συνάντηση με το υπουργείο έγινε την Τρίτη 9 Απρίλη 2019. Ο χρόνος που μεσολάβησε από τον Γενάρη μέχρι τον Απρίλη μας έδωσε τη δυνατότητα να επεξεργαστούμε την εγκύκλιο ακόμη περισσότερο κι έτσι καταθέσαμε ένα δεύτερο υπόμνημα που ως φόρμα είχαμε ήδη δημοσιεύσει στην εφημερίδα μας «στο ρελαντί» στο απεργιακό τεύχος Νο 34/άνοιξη 2019, ενώ ταυτόχρονα το καταθέταμε σε προσφυγές συναδέλφων στις επιθεωρήσεις εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε).

Από την συνάντηση φύγαμε με υποσχέσεις για νομοθέτηση. Υποσχέσεις που τις έχουμε ξανακούσει. Εμείς, από την πλευρά μας, τους αναφέραμε πως θα τα πούμε (από μακριά) στις 11 Απρίλη, την ημέρα της απεργίας, μιας και είχαμε προγραμματίσει να πραγματοποιήσουμε ολιγόλεπτη στάση έξω από το υπουργείο κατά τη διάρκεια της μοτοπορείας.

Συνάδελφοι, θεωρούμε πως η μαζικότητα της απεργιακής μοτοπορείας έδρασε καταλυτικά στο να γίνουν άμεσες δηλώσεις από την πλευρά των κυβερνώντων.

Το ίδιο μεσημέρι της απεργίας, ο γενικός γραμματέας του υπουργείο εργασίας, και την επόμενη μέρα 12/04 η υπουργός εργασίας, δεσμεύτηκαν με δηλώσεις τους στον τύπο για τη νομοθέτηση των πάγιων αιτημάτων του σωματίου. Τις επόμενες μέρες ο τύπος γέμισε με αναφορές για νέες νομοθετικές ρυθμίσεις για τους οδηγούς δίκυκλου μεταφορείς, που θα περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο των 120 δόσεων, όπως έχει μείνει γνωστό, και θα ψηφιστεί μέσα στον Μάϊο. Σύμφωνα με το προσχέδιο προβλέπονται τα εξής:

1. Υποχρέωση συντήρησης του οχήματος από τον εργοδότη, εφόσον αυτό είναι της ιδιοκτησίας του, εργαζομένου.
2. Υποχρέωση παροχής μέσων ατομικής προστασίας (κράνος, γάντια κ.λπ.) στον εργαζόμενο.
3. Καταβολή μηνιαίας αποζημίωσης χρήσης και συντήρησης του οχήματος τουλάχιστον ίσης με το 15% του κατώτατου μισθού, εφόσον το όχημα είναι ιδιοκτησίας του εργαζόμενου.
4. Υποχρεωτική εισαγωγή του αριθμού κυκλοφορίας των οχημάτων που χρησιμοποιούν οι διανομείς, ιδιοκτησίας είτε του εργοδότη είτε δικής τους στο Πληροφοριακό Σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ», με στόχο τη διενέργεια αποτελεσματικότερων ελέγχων.

5. Έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης με τα συναρμόδια υπουργεία (Μεταφορών και Προστασίας του Πολίτη) με περιεχόμενο την οικοδόμηση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου προδιαγραφών για τη συντήρηση των οχημάτων, τον εξοπλισμό ατομικής προστασίας, τον φορέα πιστοποίησης και τα τεχνικά χαρακτηριστικά του προσαρτώμενου αποθηκευτικού χώρου και την εκπόνηση πρότυπης γραπτής εκτίμησης του Επαγγελματικού Κινδύνου.

Τέλος οι νομοθετικές ρυθμίσεις θα προβλέπουν πως εντός δύο χρόνων οι επιχειρήσεις οφείλουν να έχουν εταιρικά μηχανάκια.

Από την άλλη το υπουργείο κράτησε σιγή ιχθυος για την διεκδίκηση της ενιαίας ειδικότητας, κάτι που ανοίγει τον δρόμο και για συλλογική σύμβαση εργασίας. Ενώ για τα βαρέα και ανθυγιεινά η υπουργός περιορίστηκε να αναφέρει πως δεν είναι επί του παρόντος.

Πως συνεχίζουμε;

Συνάδελφοι, για όποιον και όποια δεν το έχει καταλάβει είμαστε πολύ κοντά στον εξορθολογισμό του επαγγέλματος. Μπαίνουν στέρεες βάσεις ώστε «να αλλάξουμε το επάγγελμα και όχι επάγγελμα» όπως λέει και το σύνθημα του σωματείου. Έχουμε επιτύχει μια σημαντική νίκη και δεν πρέπει να κάνουμε πίσω. Τώρα που βλέπουμε τις δυνατότητες και την συλλογική μας δύναμη πρέπει να σχεδιάσουμε την συνέχεια του αγώνα. Αν και όταν νομοθετηθούν τα παραπάνω θα πρέπει ν' αγωνιστούμε να εφαρμοστούν. Να υπερασπιστούμε σθεναρά τις κατακτήσεις μας.

Ταυτόχρονα, πρέπει να σχεδιάζουμε και τις επόμενες διεκδικήσεις μας. Εννιαία ειδικότητα σημαίνει πως θα πάρουμε επιτέλους ενιαίο κωδικό στο ΙΚΑ, ως οδηγοί δικύκλου μεταφορείς. Αυτό με την σειρά του ανοίγει τον δρόμο για συλλογική σύμβαση εργασίας. Η συλλογική σύμβαση δεν αυξάνει μόνο τον μισθό μας, αλλά βελτιώνει και τις συνθήκες εργασίας μας. Για παράδειγμα μπορούμε να ορίσουμε πως παύει η εργασία σε ακραίες καιρικές συνθήκες ή να ορίζει πόσα χιλιόμετρα μπορούμε να κάνουμε σε ένα 8ωρο (υπάρχουν συνάδελφοι που οδηγούν 150-200χλμ/8ωρο σε 5 μέρες έχουν πάει Θεσσαλονίκη και έχουν επιστρέψει!) και πολλά ακόμα. Από την άλλη «ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά (ΒΑΘ) σημαίνει λιγότερες ώρες εργασίας, αύξηση του μισθού, καλύτερη ασφάλιση και λιγοστεύουν τα χρόνια που θα είμαστε πάνω στα παπιά. Πόσο εύκολα είναι να οδηγήει κάποιος, σε αυτούς τους δρόμους μέσα στο καυσαέριο, που η οδήγηση με το μηχανάκι προκαλεί μια σειρά από μυοσκελετικά προβλήματα και παθήσεις του οργανισμού, μέχρι τα 67 και βάλε; Υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι πάνω από 50-55 όλοι αυτοί δεν εργάζονται «προσωρινά» - η διανομή φακέλων και φαγητών είναι το επάγγελμά τους- θα αντέξουν μέχρι τα 70 τους; Είναι επιτακτική η ένταξη στα ΒΑΘ, εξορθολογίζει ακόμα περισσότερο το επάγγελμα και επιπλέον τηρούμε όλες τις νόμοθετημένες προδιαγραφές των τεχνοκρατών.

Ακόμα, πρέπει να αφιερώσουμε χρόνο και σκέψη στον αγώνα για την κατάργηση της υποδηλωμένης εργασίας. Από πρώτο χέρι γνωρίζουμε όλοι τις επιπτώσεις της υποδηλωμένης εργασίας: λιγότερα ένσημα, ελλειπείς ασφαλιστικές παροχές, μειωμένα δώρα, επιδόματα-όταν δίνονται και δεν συμφηφίζονται με τα «μαύρα»- και για το μέλλον συνταξείας από τον πάγκο του χασάπη. Ακόμα και οι νέες κατακτήσεις θα χαθούν στην πράξη.

Συνάδελφοι δεν θα κουραστούμε να το λέμε, πως τίποτα δεν έχει χαριστεί στην εργατική τάξη. Είμαστε αρκετοί και αρκετές αυτοί και αυτές που παίρνουμε θέσεις μάχης για να κερδίσουμε το δίκιο μας. Συνάδελφοι, το βίωμα, οι σκέψεις και οι ιδέες του καθένα, η αλληλεγγύη και η ενότητα είναι ο πλούτος μας.

... ..

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εδώ μπορούμε να βάλουμε τα άρθρα του νέου νομοσχεδίου

1^ο Υπόμνημα, 16/01/2019

Από: Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ)

Πρός: Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Γραφείο Γενικού Γραμματέα.

Για τη συνάντηση με θέμα «Προτάσεις για τη προαγωγή των θεμάτων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων σε επιχειρήσεις που περιλαμβάνουν εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο».

Περιληπτική αναφορά στην έμμεση μείωση μισθού.

Ως σωματείο θεωρούμε πως η έμμεση μείωση μισθού που σταθερά υφιστάμεθα στους χώρους εργασίας αποτελεί ένας από τους κύριους παράγοντες που οδηγούν στα εργατικά ατυχήματα/δυστυχήματα. Τα χαμηλά εισοδήματα που προκύπτουν από τη την Εθνική Συλλογική Σύμβαση (Ε.Σ.Ε) σε συνδυασμό με την έμμεση μείωση μισθού που υφιστάμεθα ως εργαζόμενοι για έξοδα κίνησης, έξοδα συντήρησης και την αγορά δίκυκλου και μέσω ατομικής προστασίας (Μ.Α.Π) συντελούν στην πλημμελή συντήρηση του δίκυκλου και την αδυναμία αγοράς των απαραίτητων μέσων πρόληψης και προστασίας. Όμως για την αντισυνταγματικότητα της έμμεσης μείωσης μισθού θα τοποθετηθούμε αναλυτικά στις συζητήσεις που ευελπιστούμε πως θα ακολουθήσουν.

Έξοδα κίνησης, έξοδα συντήρησης, μίσθωση οχήματος και αγορά μέσων ατομικής προστασίας (Μ.Α.Π)

Επαναλαμβάνουμε πως όταν οι εργοδότες δεν καταβάλλουν καμμία αποζημίωση για έξοδα κίνησης, έξοδα συντήρησης, μίσθωση οχήματος και αγορά μέσων ατομικής προστασίας (Μ.Α.Π) αναπόφευκτα οδηγούμαστε σε πλημμελή συντήρηση του δίκυκλου ενώ παράλληλα εργαζόμαστε χωρίς την απαραίτητη επαγγελματική ένδυση/υπόδηση. Ως σωματείο θεωρούμε πως πέρα από την επίτευξη της ορατότητας και τη διαρκή ρήξη με τις πάσης φύσεως παθογένειες που μαστίζουν το επάγγελμά μας, θα πρέπει παράλληλα να ρίξουμε φως και στις ιδιαίτερες ανάγκες και τα ιδιαίτερα προβλήματα των συναδέλφων/ισσών. Η εγκύκλιος του υπουργείου δημιουργεί το πεδίο του απαραίτητου διαλόγου για την περαιτέρω αποσαφήνιση θεμάτων όπως ο εξοπλισμός εργασίας, οι διατάξεις του Π.Δ. 396/94 που αφορούν τα μέσα ατομικής προστασίας, τη σύμπτωση των τριών κωδικών του

επαγγέλματος σε μία ενιαία ειδικότητα και την υπαγωγή μας στα βαρέα ανθυγιεινά. Είναι επιτακτική η ανάγκη το Υπουργείο να προχωρήσει στο επόμενο βήμα και να καταθέσει πρόταση νόμου που να επικαιροποιεί την προυπάρχουσα νομοθεσία. Είναι επιτακτική η ανάγκη να δοθούν νομοθετικές λύσεις στα τέσσερα βασικά αιτήματα του σωματείου:

- 1) **Εταιρικό δίκυκλο**
- 2) **Μέσα Ατομικής Προστασίας**
- 3) **Ένσημα Βαρέα Ανθυγιεινά**
- 4) **Ενιαία Ειδικότητα**

Σε αυτό το πλαίσιο καταθέτουμε την παρακάτω πρόταση προκειμένου να ορίσουμε ένα τμήμα του πλαισίου των επερχόμενων συναντήσεών μας και να εμπλουτίσουμε το μεταξύ μας διάλογο.

Εταιρικό δίκυκλο. Πάγιο αίτημα του σωματείου μας είναι η παροχή εταιρικού δικύκλου για όλους τους εργαζόμενους/ες είτε πρόκειται για ταχυμεταφορείς/ courier είτε πρόκειται για ταχυδιανομείς/delivery είτε πρόκειται για υπάλληλους εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο. Το εταιρικό δίκυκλο θα πρέπει να δηλώνεται ως επαγγελματικό όχημα, να φέρει απαραίτητως το ανάλογο κουτί μεταφοράς καθώς και τις απαραίτητες πιστοποιήσεις:

- 1) άδεια επαγγελματικού οχήματος,
- 2) άδεια μεταφοράς προϊόντων/παροχής υπηρεσιών,
- 3) να είναι μονόσελο προκειμένου το κουτί μεταφοράς να τοποθετείται σε σταθερή βάση.

Ιδιωτικό δίκυκλο. Μέχρι την καθολική εφαρμογή του νόμου, όταν το δίκυκλο είναι ιδιωτικό (ανήκει στον εργαζόμενο/η), είτε πρόκειται για ταχυμεταφορέα/ courier είτε πρόκειται για ταχυδιανομέα/delivery είτε πρόκειται για υπάλληλο εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο, οι εργαζόμενοι/ες θα πρέπει να αποζημιώνονται:

- 1) **για τα έξοδα κίνησης/βενζίνες,**
- 2) **τα έξοδα συντήρησης/συνεργείο,**
- 3) **την αγορά Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π)**
- 4) **καθώς και για την μίσθωση του οχήματος.**

Μέχρι την καθολική εφαρμογή του νόμου, στην περίπτωση που ο εργοδότης δεν καταβάλλει τα έξοδα κίνησης, συντήρησης και μέσων ατομικής προστασίας (Μ.Α.Π), ο εργαζόμενος/η θα πρέπει να αποζημιώνεται για την πληρωμή ή αγορά τους με την κατάθεση του αντίστοιχου τιμολογίου στο λογιστήριο της εταιρείας.

Ιδιωτικό δίκυκλο/Μίσθωση Οχήματος. Μέχρι την καθολική εφαρμογή του νόμου, στην περίπτωση που ο εργοδότης δεν παρέχει εταιρικό δίκυκλο, ο εργαζόμενος/η θα πρέπει να αποζημιώνεται για την μίσθωση του ιδιωτικού οχήματος με την καταβολή μηνιαίου επιδόματος μίσθωσης.

Εταιρικό/Ιδιωτικό δίκυκλο. Επίσης ανεξάρτητα εάν το όχημα είναι εταιρικό ή ιδιωτικό, δηλαδή του εργαζόμενου, ο εργοδότης/εταιρεία θα πρέπει υποχρεωτικά να τηρεί:

- 1) βιβλίο δρομολογίων
- 2) βιβλίο υποδείξεων οδηγού για το εταιρικό/ιδιωτικό όχημα
- 3) βιβλίο συντήρησης

Μέσα Ατομικής Προστασίας. (Μ.Α.Π) Για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων ως προς όλες τις πτυχές της εργασίας απαραίτητη προϋπόθεση είναι η παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας από τον εργοδότη, με προδιαγραφές κατασκευαστή και σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Μέχρι την καθολική εφαρμογή του νόμου, στην περίπτωση που ο εργοδότης δεν παρέχει τα μέσα ατομικής προστασίας, ο εργαζόμενος/η θα πρέπει να αποζημιώνεται για την αγορά τους με την κατάθεση του αντίστοιχου τιμολογίου στο λογιστήριο της εταιρείας. Τα μέσα αυτά είναι:

- 1) κράνος
- 2) μπουφάν μηχανής, καλοκαιρινό/χειμερινό
- 3) παντελόνι μηχανής, καλοκαιρινό/χειμερινό
- 4) μπότες μηχανής, καλοκαιρινές/χειμερινές
- 5) γάντια, καλοκαιρινά/χειμερινά
- 6) αδιάβροχο

Να επισημάνουμε πως τα Μέσα Ατομικής Προστασίας που αναφέρουμε είναι τα απολύτως απαραίτητα. Επί της ουσίας τα Μ.Α.Π δεν μπορούν να καθοριστούν με απόλυτη ακρίβεια εάν δεν ληφθούν υπόψη το ωράριο εργασίας, η βάρδια (πρωινή/βραδυνή), οι καιρικές συνθήκες και η γεωγραφική περιοχή.

Ενιαία ειδικότητα και Βαρέα Ανθυγιεινά Ένσημα

Για το ζήτημα της ενιαίας ειδικότητας καθώς και για τα βαρέα ανθυγιεινά ένσημα έχουμε τοποθετηθεί αναλυτικά στην πρόταση που καταθέσαμε στο Υπουργείο Εργασίας την άνοιξη του 2017. Στις επόμενες συναντήσεις μας θα καταθέσουμε τα επιπλέον στοιχεία που αποδεικνύουν με ακόμη μεγαλύτερη σαφήνεια γιατί τα τέσσερα πάγια αιτήματα του σωματίου μας συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους.

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου
Τετάρτη 16/01/2019

2° Υπόμνημα, 9 Απρίλη 2019

Από: Πρωτοβάθμιο Ομοιοεπαγγελματικό Σωματείο «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου» (Σ.Β.Ε.Ο.Δ)

Πρός: Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Γραφείο Γενικού Γραμματέα.

Κυρίες /οι,

Με την παρούσα επιστολή σας υπενθυμίζουμε πως έχουμε ζητήσει συνάντηση με το υπουργείο ενόψει της απεργίας που έχουμε εξαγγείλει για τις 11 Απρίλη του 2019. **Από την πλευρά μας θα προτιμούσαμε να οριστεί συνάντηση σε ημέρα που να προηγείται της απεργίας.** Εάν όχι, σας ενημερώνουμε πως η απεργιακή μας επιτροπή θα σας επισκεφτεί την Πέμπτη 11 Απρίλη στις 11:00 π.μ.

Η ατζέντα του σωματείου θα περιλαμβάνει τους εξής άξονες:

1) Ζητάμε την τοποθέτηση του υπουργείου σε ό,τι αφορά το υπόμνημα που καταθέσαμε στην προηγούμενη συνάντησή μας, στις 16 Ιανουαρίου 2019, με θέμα «Προτάσεις για τη προαγωγή των θεμάτων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων σε επιχειρήσεις που περιλαμβάνουν εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο».

(επισυναπτόμενο Α)

2) Τοποθέτηση του υπουργείου σε ό,τι αφορά το υπόμνημα που συνέταξε το σωματείο (βάση της εγκυκλίου) για έμμεση μείωση μισθού, έξοδα κίνησης, έξοδα συντήρησης, μίσθωση οχήματος και αγορά μέσων ατομικής προστασίας (Μ.Α.Π) και κατατίθεται πλέον από συναδέλφους/ισσες και μέλη μας στις κατά τόπου επιθεωρήσεις. (επισυναπτόμενο Β)

3) Ενημέρωση του σωματείου για το εύρος της κοινοποίησης της εγκυκλίου. Γνωρίζουμε πως η εγκύκλιος έχει κοινοποιηθεί στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.) - Δ/ση Προγραμματισμού και Συντονισμού Επιθεώρησης Ασφάλειας & Υγείας στην Εργασία (kyseretve@ytrakr.gr) όμως δεν έχει διασφαλιστεί πως η εγκύκλιος έχει φτάσει σε όλες τις επιθεωρήσεις της χώρας. Κι αυτό γιατί μέχρι και σήμερα οι κατά τόπους επιθεωρήσεις που επισκεπτόμαστε δηλώνουν άγνοια για την ύπαρξη της εγκυκλίου.

4) Τοποθέτηση του υπουργείου σε ό,τι αφορά την προοπτική του περαιτέρω εξορθολογισμού του επαγγέλματος. Προοπτική σαφούς νομοθέτησης των προτάσεων του σωματείου σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της εγκυκλίου.

Με εκτίμηση,

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου

... ..

Επισυναπτόμενο Α (βλέπε υπόμνημα 1^ο).

Επισυναπτόμενο Β (Κατατίθεται από το σωματείο στις κατά τόπους επιθεωρήσεις).

Από: το Πρωτοβάθμιο Σωματείο «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου»
Πρωτοδικείο Αθηνών Α.Μ 26822

Προς: την Επιθεώρηση

Εργασίας .....

.....

.....

Κυρίες, Κύριοι επιθεωρητές,

Ο/Η συνάδελφος

ταχυδιανομέας/delivery ..... εκτελούσε παραγγελίες - διανομή φαγητού - με ιδιόκτητο δίκυκλο από τις / / / έως και τις / / / και υποχρεώθηκε να επωμίζεται:

Ο/Η συνάδελφος

ταχυμεταφορέας/courier ..... εκτελούσε παραγγελίες - διανομή επιστολών και μικροδεμάτων - με ιδιόκτητο δίκυκλο από τις / / / έως και τις / / / και υποχρεώθηκε να επωμίζεται:

Ο/Η συνάδελφος υπάλληλος εξωτερικών

εργασιών .....

εκτελούσε παραγγελίες - εξωτερικές εργασίες - με ιδιόκτητο δίκυκλο από τις / / / έως και τις / / / και υποχρεώθηκε να επωμίζεται:

α) τα έξοδα της βενζίνης

β) τα έξοδα συντήρησης (τακτικά σέρβις, λάδια, φρένα και λοιπά αναλώσιμα)

γ) τα έξοδα για την αγορά Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π)

γ) χωρίς να του/της καταβάλλεται από τον εργοδότη/εταιρεία κανενός είδους αποζημίωση για την χρήση και τη φθορά του δικύκλου/μηχανής.

Για τις δαπάνες αυτές ο/η συνάδελφος διαμαρτυρήθηκε επανειλημμένα στον εργοδότη ζητώντας να τις καταβάλλει, ωστόσο εκείνος αρνούσαν.

Σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο, για να θεωρηθεί μια εργασιακή σχέση ως εξαρτημένη,

πρέπει να ισχύουν μια σειρά ειδικότερων κριτηρίων, όπως:

1. το σταθερό (ημερήσιο, εβδομαδιαίο) ωράριο και ο προσδιορισμός του τόπου εργασίας από τον εργοδότη
2. ο προσδιορισμός του τρόπου εκτέλεσης της εργασίας από τον εργοδότη
3. η ένταξη του εργαζόμενου σε μια ιεραρχικά οργανωμένη υπηρεσία ή εκμετάλλευση
4. η δυνατότητα πειθαρχικού ελέγχου
5. ο τρόπος και η μέθοδος αμοιβής (προσδιορισμός μισθού)
6. ο τρόπος φορολόγησης και κοινωνικής ασφάλισης του εργαζομένου
7. η παροχή εργασίας σε συγκεκριμένο εργοδότη
8. η διάθεση του εξοπλισμού εργασίας/μέσων παραγωγής (εργαλεία, πρώτες ύλες κλπ.) από τον εργοδότη

Ταυτόχρονα, ισχύουν μια σειρά διατάξεων που περιγράφονται αναλυτικά στα **Π.Δ 395/94, 396/94** και στα **άρθρα 42 και 43 του ν. 3850/2010** που αφορούν στον εξοπλισμό ατομικής προστασίας και εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και Δημόσιου τομέα, ανεξάρτητα από τον κλάδο οικονομικής δραστηριότητας όπου κατατάσσονται.

Επίσης, σύμφωνα με το **άρθρο 2 παρ.1 του Π.Δ 395/94**, ως εξοπλισμός εργασίας θεωρείται κάθε συσκευή, μηχανή, εργαλείο ή εγκατάσταση που χρησιμοποιείται κατά την εργασία. Επίσης, ο εργοδότης υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε ο εξοπλισμός εργασίας που τίθεται στη διάθεση των εργαζομένων να είναι κατάλληλος για την προς εκτέλεση εργασία ή κατάλληλα προσαρμοσμένος προς το σκοπό αυτό, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων κατά τη χρησιμοποίησή του.

Ο εξοπλισμός αυτός πρέπει να συντηρείται με ευθύνη του εργοδότη ώστε να διατηρείται σε κατάλληλη κατάσταση για να μην ενέχει κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων οδηγών.

Στην προκειμένη περίπτωση το δίκυκλο/μηχανή δεν αποτελεί ένα απλό εργαλείο (για παράδειγμα ένα σφυρί στην περίπτωση του οικοδόμου) αλλά τον κύριο εξοπλισμό εργασίας, το βασικό εργαλείο/μέσο παραγωγής που χρειάζεται για να εκτελεστεί η συγκεκριμένη εργασία δηλαδή η διανομή/διακίνηση/μεταφορά/παροχή υπηρεσιών. Και ο εξοπλισμός εργασίας, το εργαλείο/μέσο παραγωγής ανήκει στην ευθύνη του εργοδότη. Ο εργοδότης θα πρέπει να διαθέτει το δίκυκλο/μηχανή, είτε αγοράζοντάς την είτε αποζημιώνοντας τον/την συνάδελφο για τη χρήση της.

Σε αντίθετη περίπτωση παραβιάζεται ο πυρήνας της σχέσης εξαρτημένης εργασίας, αφού ο/η συνάδελφος δεν θα αμείβεται με μισθό μόνο για την εργασία που προσφέρει ως ταχυδιανομέας, ταχυμεταφορέας, υπάλληλος εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο (βασική γενική αρχή του εργατικού δικαίου) αλλά για την εργασία του/της και για την διάθεση του ιδιόκτητου δικύκλου/μηχανής.

Σε διαφορετική περίπτωση ο εργοδότης παραδέχεται μια ενοχική σχέση εργασίας (δηλαδή την διάθεση του δικύκλου/μηχανής του/της συναδέλφου χωρίς αντάλλαγμα) πλάι στη βασική σχέση εξαρτημένης εργασίας. Έτσι όμως, η χωρίς αντάλλαγμα διάθεση του δικύκλου/μηχανής, δεν θα ήταν απλώς παράνομη αφού θα παραβίαζε τον πυρήνα της εξαρτημένης εργασίας αλλά και προφανώς καταχρηστική αφού ο/η εργαζόμενος/η προκειμένου να διατηρήσει τη θέση εργασίας του, υποχρεώνεται πέρα από την διάθεση της εργασίας του και στην χωρίς αντάλλαγμα διάθεση του εξοπλισμού εργασίας/μέσου παραγωγής.

Τελικά, το αντάλλαγμα για την διάθεση του εξοπλισμού εργασίας/μέσου παραγωγής (στην προκειμένη του δικύκλου/μηχανής) καλύπτεται μέσα από τον βασικό μισθό (μέρος του βασικού μισθού προορίζεται ως αντάλλαγμα χρήσης του δικύκλου/μηχανής) και με αυτήν την έννοια παραβιάζονται οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις περί βασικού μισθού.

Σύμφωνα με όσα αναφέραμε παραπάνω ο εργοδότης έχει την ευθύνη να καλύπτει τα έξοδα της βενζίνης, τα έξοδα συντήρησης, τα έξοδα για την αγορά Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) και να καταβάλλει μηνιαία αποζημίωση για την χρήση και τη φθορά του δικύκλου/μηχανής.

Ειδικά για τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) σύμφωνα με το **άρθρ. 42 και 43 του ν. 3850/2010** όσον αφορά στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, ο κάθε εργοδότης πρωτίστως οφείλει:

- α. να εξασφαλίζει την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων ως προς όλες τις πτυχές της εργασίας και να λαμβάνει μέτρα που να εξασφαλίζουν την υγεία και ασφάλεια των τρίτων,
- β. να έχει στη διάθεσή του μια γραπτή εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν ομάδες εργαζομένων που εκτίθενται σε ιδιαίτερους κινδύνους,
- γ. να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στη βάση των αρχών της πρόληψης, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων πρόληψης των επαγγελματικών κινδύνων, ενημέρωσης και κατάρτισης, καθώς και της δημιουργίας της απαραίτητης οργάνωσης και της παροχής των αναγκαίων μέσων,
- δ. να εφαρμόζει τις υποδείξεις των επιθεωρητών εργασίας και γενικά να διευκολύνει το έργο τους μέσα στην επιχείρηση κατά τους ελέγχους,
- ε. να επιβλέπει την ορθή εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων,

στ. να γνωστοποιεί στους εργαζομένους τον επαγγελματικό κίνδυνο από την εργασία τους, όπως αυτός προσδιορίζεται και αξιολογείται στη μελέτη εκτίμησης επαγγελματικού κινδύνου,

ζ. να καταρτίζει πρόγραμμα προληπτικής δράσης και βελτίωσης των συνθηκών εργασίας στην επιχείρηση,

στ. να εξασφαλίζει τη συντήρηση και παρακολούθηση της ασφαλούς λειτουργίας μέσων και εγκαταστάσεων,

η. να ενθαρρύνει και διευκολύνει την επιμόρφωση και εκπαίδευση των εργαζομένων και εκπροσώπων τους,

θ. να προσαρμόζει την εργασία στον άνθρωπο, ειδικότερα όσον αφορά στη διαμόρφωση των θέσεων εργασίας, καθώς και την επιλογή των εξοπλισμών εργασίας και των μεθόδων εργασίας και παραγωγής,

ι. Να παρέχει τις κατάλληλες οδηγίες στους εργαζομένους. Ειδικότερα όσον αφορά στην προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων που ασχολούνται σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με χρήση μεταφορικού μέσου και στην προκειμένη περίπτωση δίκυκλο (μοτοσυκλέτα).

Τα έξοδα των καυσίμων/βενζίνης, των σέρβις/συντήρησης, των Μέσων Ατομικής

Προστασίας και η αποζημίωση για τη χρήση και τη φθορά της μοτοσυκλέτας μπορούν να θεωρηθούν ως επαγγελματικά έξοδα και αποτελεί υποχρέωση του εργοδότη να αποζημιώσει τον εργαζόμενο για επαγγελματικά έξοδα. Δηλαδή, για έξοδα που έγιναν από τον εργαζόμενο ώστε να εκτελέσει την εργασία του. Παραδείγματα τέτοιας μορφής αποζημίωσης που προβλέπεται από την εργατική νομοθεσία είναι αυτή που καταβάλλεται στον εργαζόμενο για την κάλυψη των εξόδων που προκύπτουν από:

- την μετακίνησή του εκτός έδρας ώστε να εκτελέσει την εργασία του
- την κάλυψη των εξόδων που προκύπτουν από τη χρήση αυτοκινήτου του μισθωτού για υπηρεσιακούς λόγους και διάφορες άλλες αποζημιώσεις για επαγγελματικά έξοδα.

(Κουκιιάδης.π. σελ. 643 ε.π., Βλαστός ό.π. σελ. 750-751, Ζαρδέλης.π. σελ. 693, Γκούτος.π. μ.ΕΝ56,484, Πούλλος.π. σελ. 305, Λαναράς ό.π. σελ. 505 ε.π., Λεοντάρης.π.σελ. 198, Μετζητάκος, ό.π. μΕΜ 59, σελ. 262, Καρακατσάνης -Γαρδίκας, ό.π.σελ. 310)

Η περίπτωση των καυσίμων/βενζίνης και των σέρβις/συντήρησης ενός ταχυδιανομέα, ταχυμεταφορέα ή εξωτερικού υπαλλήλου με δίκυκλο μπορούν επίσης να θεωρηθούν επαγγελματικό έξοδο, αφού αποτελούν καθημερινό τακτικό απαραίτητο έξοδο για να μπορεί κάποιος να εκτελέσει την εργασία του ως ταχυδιανομέας, ταχυμεταφορέας ή εξωτερικός υπάλληλος με δίκυκλο. Επιπλέον η βενζίνη και τα σέρβις αποτελούν έξοδα για αναλώσιμα συντήρησης του εξοπλισμού εργασίας/μέσου παραγωγής και ισχύουν κατά συνέπεια όσα αναφέρουμε παραπάνω για την αποζημίωση χρήσης της μηχανής/δικύκλου.

Τέλος η εμπειρία του/της συναδέλφου είναι άμεση ότι αφενός αμείβεται με το βασικό μισθό, μέρος όμως του βασικού μισθού προορίζεται για τα έξοδα της βενζίνης, των σέρβις, των Μέσων Ατομικής Προστασίας και της αγοράς του δικύκλου/μηχανής. Έτσι με αυτήν την έννοια παραβιάζονται οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις περί βασικού μισθού.

Το παρόν υπόμνημα, λαμβάνοντας υπόψιν τις γενικές αρχές του εργατικού δικαίου αλλά και την εγκύκλιο του ΥΠΕΚΑΑ της Δ/νσης Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία που κοινοποιήθηκε προς το σύνολο των Σ.ΕΠ.Ε της επικράτειας στις 18.12.2018 με αρ. πρωτ. 67315/3178 με θέμα «Δράσεις για την προστασία των εργαζομένων σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο», κατατίθεται από τον εργαζόμενο/η .....
..... μέλος του πρωτοβάθμιου σωματίου «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικόκλου».

Ο/Η

(Υπογραφή και Ημερομηνία)